

Ewangelia z soboty: Bogaci w królestwie Niebieskim

Ewangelia z soboty 9 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie». Żywy przykład tej ubogiej kobiety pokazuje nam, że ubóstwo chrześcijańskie czyni nas

bardziej wolnymi, aby miłować Boga i innych.

Ewangelia (Mk 12, 38-44)

Jezus, nauczając rzesze, mówił:

«Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok».

Potem, usiadłszy naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.

Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam

wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie».

Komentarz

Święty Marek opowiada w dzisiejszej ewangelii o ubogiej wdowie, która wrzuca do skarbony w świątyni parę pieniążków, za co Jezus ją chwali.

Słowa Jezusa na temat hojności tej dobrej kobiety, która „wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie” ukazują głęboką radość i podziw Pana dla niej.

Podczas kazania na Górze, Pan Jezus chwalił „ubogich w duchu, albowiem do nich należy królestwo

niebieskie” (Mt 5, 3). Ubóstwo to chrześcijańska cnota, która pomaga nam przyznać rzeczom materialnym ich prawdziwą wartość oraz skupić nasze pragnienia i siły na zdobywaniu dóbr nieprzemijających.

Czasami życie tą cnotą wiąże się z brakiem dóbr materialnych, nawet tych, które wydają się niezbędne. Kiedy indziej – bez tego niedostatku, ale wtedy również konieczne będzie dążenie do uzyskania dóbr nieprzemijających, a nie tych materialnych.

Dlatego ubóstwo ma wiele wspólnego z wielkością serca a także z wolnością – aby nie zostać zniewolonym przez rzeczy ziemskie.

Dwadzieścia niemal wieków po tym wydarzeniu w świątyni, w czasie podróży św. Josemaríi do Argentyny, podczas jednego ze spotkań z wieloma uczestnikami, zabrała głos kobieta w średnim wieku która, z

wielką prostotą opowiadała, że jest uboga, oraz że nigdy nie czuła się nieszczęśliwa z tego powodu. Ale przyznała się, że obecnie żałowała że nie miała więcej dóbr, bo chciałyby je przekazać św. Josemaríi, żeby przeznaczyć je służbie duszom.

W nagraniu tej sceny widać, że święty Josemaría jest wzruszony słowami tej kobiety: materialnie ubogiej ale bardzo bogatej w pragnienie hojności i oddania Bogu oraz innym ludziom.

Prośmy Pana Boga, aby pomógł nam żyć prawdziwym ubóstwem chrześcijańskim, aby nas uczynił wolnymi do miłowania Boga i naszych braci.

Pablo Erdozáin // Zdjęcie:
Jordan Rowland - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/czwartek-9zwykly-2/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/czwartek-9zwykly-2/)
(22-03-2026)